

oraz Centralną Radą Związków Zawodowych sposób rozliczenia przejściowych dodatków mieszkaniowych, wypłaconych za miesiąc czerwiec 1966 r., z uwzględnieniem przepisów ust. 1—8.

§ 6. Pracownikom objętym uchwałą nie przysługuje:

- 1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższ zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),
- 2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 7. Upoważnia się Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej do zawarcia z Zarządem Głównym Związku Zawodowe-

go Pracowników Służby Zdrowia dodatkowego protokołu do zbiorowego układu pracy pracowników aptek z dnia 31 grudnia 1958 r. przy uwzględnieniu przepisów niniejszej uchwały.

§ 8. W zakresie unormowanym niniejszą uchwałą tracą moc dotychczasowe przepisy.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrowi Finansów.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r., z tym że podwyżka wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 1966 r. wynikająca z regulacji ulega zmniejszeniu o wypłacony za ten miesiąc dodatek mieszkaniowy lub odpowiednią jego część, jeżeli pracownik traci wskutek podwyżki prawo do tego dodatku w całości lub w części.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

146

UCHWAŁA Nr 147 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1966 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie pomocy Państwa przy budowie przez osoby fizyczne domów jednorodzinnych i lokali w małych domach mieszkalnych.

Rada Ministrów po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 129 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie pomocy Państwa przy budowie przez osoby fizyczne domów jednorodzinnych i lokali w małych domach mieszkalnych (Monitor Polski Nr 27, poz. 140) w § 11 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po ust. 1 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Za zgodą prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej komisja kwalifikacyjna może być powołana również przy prezydium miejskiej rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu, lecz będą-

cego siedzibą organów administracji państwowej stopnia powiatowego. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podejmuje wówczas właściwy organ prezydium miejskiej rady narodowej.”;

- 2) dotychczasowe ust. 2 i 3 otrzymują kolejną numerację 3 i 4.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej i Finansów oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

147

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 maja 1966 r.

określające tryb i terminy wprowadzenia w życie niektórych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz § 26 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 20, poz. 122), w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia oraz w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w zarządzeniu paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, natomiast paragrafy z dodaniem wyrazu „rozporządzenie” ozna-

czają paragrafy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 20, poz. 122).

§ 2. 1. Przepisy §§ 1, 2 i 20 rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1966 r.

2. Nowe zaszeregowanie, o którym mowa w § 2 rozporządzenia, może nastąpić tylko w stosunku do zatrudnienia w wymiarze godzin odpowiadających jednemu etatowi, określone w § 4 rozporządzenia.

3. W razie zatrudnienia lekarza w kilku miejscach pracy, w każdym z nich w wymiarze mniejszym niż wymiar określony w § 4 rozporządzenia, nowe stawki uposażenia

podstawowego mogą być zastosowane pod warunkiem, że łączne zatrudnienie w dwu lub więcej miejscach pracy nie przekracza wymiaru czasu odpowiadającego jednemu etatowi.

4. Jeżeli łączne zatrudnienie w kilku miejscach pracy przekracza wymiar godzin jednego etatu, nowe uposażenie podstawowe wprowadza się z dniem 1 czerwca 1966 r. w głównym miejscu pracy.

§ 3. 1. Z dniem 1 lipca 1966 r. przepisy rozporządzenia, z wyjątkiem § 8 rozporządzenia, mają zastosowanie do uposażenia pracowników, których łączny wymiar zatrudnienia nie przekracza 10 godzin dziennie.

2. W razie uzasadnionej konieczności łączny wymiar zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, może przekroczyć w okresie przejściowym 10 godzin dziennie za zgodą Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, wyrażoną w każdym indywidualnym wypadku.

§ 4. 1. Przepisy § 8 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1966 r., z tym że do dnia 30 września 1966 r. dodatkowe wynagrodzenie, określone w

załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla pracowników zajmujących określone stanowiska w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 20, poz. 129), powinno być wypłacane w dolnej granicy miesięcznych kwot.

2. Przepisy § 8 ust. 2 rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 października 1966 r.

§ 5. Przepisy wymienione w § 25 ust. 1 rozporządzenia tracą moc:

- 1) z dniem 1 czerwca 1966 r. w zakresie unormowanym w § 2 i § 4 ust. 1,
- 2) z dniem 1 lipca 1966 r. w odniesieniu do uposażenia pracowników, o których mowa w § 3,
- 3) z dniem 1 października 1966 r. w zakresie nie wymienionym w pkt 1 i 2.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

148

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie zasad obliczania stażu pracy lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz § 2 ust. 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 20, poz. 122), zwanego dalej „rozporządzeniem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do stażu pracy lekarzy i lekarzy dentyistów zalicza się następujące okresy po dacie uzyskania przez lekarza (lekarza dentyistę) prawa wykonywania zawodu:

- 1) okresy wykonywania zawodu lekarza (lekarza dentyisty) w jednostkach gospodarki społecznej,
- 2) okresy zatrudnienia w służbie zdrowia innych resortów poza resortem zdrowia i opieki społecznej,
- 3) okresy zatrudnienia w administracji służby zdrowia,
- 4) okresy odbywania służby wojskowej,
- 5) okresy przerw w pracy określonej w pkt 1—3, jeżeli nie przekraczają łącznie jednego roku.

2. Do stażu pracy lekarza dolicza się uprzednio posiadany staż pracy w zawodzie lekarza dentyisty, magistra farmacji lub lekarza weterynarii, a do stażu pracy lekarza dentyisty dolicza się uprzednio posiadany staż pracy w zawodzie lekarza, magistra farmacji lub lekarza weterynarii.

3. Lekarzom i lekarzom dentyistom, którzy przed uzyskaniem uprawnień zawodowych lekarzy i lekarzy dentyistów posiadali dyplom ukończenia studiów wyższych w zakresie nauk przyrodniczych, psychologii, pedagogiki, higieny psychicznej, technologii żywienia i żywności lub wychowania fizycznego oraz byli zatrudnieni zgodnie ze swymi kwalifikacjami w zakładach społecznych służby zdrowia, zalicza się do stażu pracy okresy zatrudnienia w tym charakterze.

§ 2. Właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na podstawie odpowiedniego wniosku zakładu zatrudniającego pracownika i po zasięgnięciu opinii zarządu okręgu Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia może zaliczyć do stażu pracy:

- 1) lekarzowi (lekarzowi dentyście) — okresy wykonywania zawodu lekarza (lekarza dentyisty) za granicą, jeżeli zostaną one udowodnione w sposób wiarygodny; w razie ukończenia studiów lekarskich lub stomatologicznych za granicą okresy te liczy się od dnia ukończenia studiów;
- 2) lekarzowi, który odbył 2-letnią praktykę, a przed nabyciem prawa wykonywania zawodu lekarza wykonywał w zakładach społecznych służby zdrowia lub zakładach pomocy społecznej zawód felczera, instruktora higieny, pielęgniarki, położnej, dietetyczki, technika medycznego lub laboranta chemicznego — połowę posiadanego stażu pracy w tym charakterze, jednak nie więcej niż 3 lata;
- 3) lekarzowi odbywającemu praktykę podyplomową, który przed nabyciem prawa wykonywania zawodu lekarza był zatrudniony w charakterze określonym w pkt 2 — taką część posiadanego stażu pracy w tym charakterze, aby jego uposażenie podstawowe nie było niższe od dotychczas pobieranego uposażenia podstawowego;
- 4) lekarzowi dentyście, który przed nabyciem prawa wykonywania zawodu lekarza dentyisty wykonywał w zakładach społecznych służby zdrowia lub zakładach pomocy społecznej zawód technika lub uprawnionego technika dentyistycznego — połowę posiadanego stażu pracy w tym charakterze, jednak nie więcej niż 3 lata.

§ 3. Do stażu pracy pracownika z wyższym wykształceniem (§ 1 pkt 2 rozporządzenia) zalicza się następujące okresy po uzyskaniu dyplomu (zaświadczenia) ukończenia szkoły wyższej: